

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historia Missionis Anglicanæ Societatis Iesv

More, Henry

Avdomari, 1660

Eius votum & voti vis, ibidem.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38320

congregationibus viam sterna ad caelum planam, securam, munitam salutaribus legibus, Sanctorum vestigis tritam, in qua stultus errare non possit; omnia vero disponi, tanquam in sede sapientiae, in numero, & pondere, & mensura; vigere etiam suavissimam caelestemque, ut inter fratres, correptionem, motuum animi inordinatorum moderationem, & Charitatis praecleara incitamenta, quae nulla oratione laudari satis queant." His, inquit, de causis duo sunt anni, ex quo sumissimè statui hoc genus vitae (si Deo videretur) amplecti; communicatoque consilio cum viro prudente & docto, confessorio meo, vehementius sum incitatus, ac frequenter hoc animi mei institutum nouo decreto corroboravi. Distuli id quidem hactenus, sperans non inutilem operam praestare me Deo in hac messe animarum: Nunc vero illo disponente vincetus, etiam addito voto firmavi; neque id temerè & inconsulto, sed cum Dei vnus obsequium haberem praeculis, & quanta futurum id esset cum maiori securitate mea, & ampliori cum victoria inimicorum spiritualium. Quod votum Deo fuisse acceptum nulla ratione dubitare possum: Ita enim accidit. Die illo in quo primum fui quaestioni admouendus, cum inter orandum me meaque omnia Deo commendarem & Beatissimae Virgini, cuius Rosarium recitabam, delibutum me sensi caelesti quadam spiritus dulcedine, praesertim dum suavissima *Iesu* & *Mariae* nomina pronuntiarem; laeto eram & prompto animo ad ea quae expectabam subeunda tormenta: Perseueranti venit in mentem propositi mei de ineunda Societate, simulque cogitatio de illo firmando proposito voti adiunctione: finita praecce, reuoluens id quod animo inter orandum occurrisset, & quae potui diligentiam vniuersa considerans, voui in haec verba. "Quandocumque Deo placuerit me libertate donare (si id ei vnquam placebit) tum ego intra annum me tradam integrè in manus Patrum Societatis *Iesu*, atque si me, Deo inspirante, admiserint, libenter magnaque cum laetitia omnem voluntatem meam diuino obsequio perpetuo addicam.) Fuit id votum magno mihi solatio in maximis meis angustijs & tribulationibus, eoque maiori cum fiducia & spe obtinendae constantiae & patientiae accessi ad Thronum Diuinae Majestatis, Beatissimae Virginitis & Sanctorum omnium auxilio munitus: Ostenditque Deus confectum (meo quidem iudicio) hoc gratum fuisse; nam infinita sua bonitate adfuit mihi in omnibus cruciamentis ac doloribus, corroborans cum summo opere egerem, & liberans me à labijs iniquis, & à lingua dolosa, atque à Leonibus rugientibus praeparatis ad eum. Etenim in vltima contorsione membrorum, cum maxime sauirent inimici, ingenti que violentia distenderentur brachia & crura (non mira fortasse, ac certe vera Deo teste narro) nihil fere demum sensi doloris, sed reerari potius videbar ab ea tormentorum acerbitate quam ante subieram; Animo etiam quieto, & tranquillo: Quod cum viderent Commissarii, discedentes iusserunt in crastinum eidem me seruari cruciamento: Audui, &

Et votum

Et voti via

O

quidem

1581. quidem plenus spe futurum ut, Deo iuuante, id omne patienter ferrem. Recolebam ut potui Christi patientis acerbissimos cruciatus, videbarque sentire quasi vulnus in vola sinistrae manus, & copiosum sanguinem inde fluentem. Nullum in ea deinde vulnus apparuit, at eo tempore alium dolorem nullum habui. Sed ut ad id quod propositum mihi erat reuertar: Quoniam nulla iam aut perexigua spes superest vos, Patres mei, eâ libertate quâ olim conueniendi, Ego me interim vobis trado, rogoque demississimè ut de me statuatis quemadmodum in Domino iudicaueritis. Si quidem absentem admittere fas est, totâ mentis contentione flagito admitti, ut cum humilibus de me humiliter sentiam, & cum pijs enuntiem laudes Dei, & gratias agam perpetuas de acceptis beneficiis, adiutusque denique multorum votis maiori cum certitudine brauium persequar. Noui fraudes inimici infinitas esse, callidus serpens in omnem se versat partem ut simplicium animos deprauet, cum sine duce progredi contendunt, transfigurans se etiam in Angelum lucis; vnde rectè docemur probandos esse spiritus vtrum sint à Deo. Vobis itaque spiritualibus, atque in huiusmodi certaminibus versatis vniuersum hoc negotium committo; per viscera misericordiæ Dei nostri obtestans, uti me dignemini vestris consiliis, vestrâ prudentiâ regere: Atque si ex Dei gloria, si ex Ecclesiæ bono, si ex sempiterna salute mea esse iudicatis me ad hanc minimam Societatem nominis *Iesu* promouere, his ipsis literis promitto Obedientiam coram Deo & coram Tribunali conscientiæ meæ, omnibus & singulis Prælatiis seu superioribus iam constitutis, vel in posterum constituendis, omnibus etiam Regulis ac Legibus in eadem Societate receptis, quantum mea facultas & Dei gratia iuuabit: Diem istum, & hanc meam scriptionem testem habebitis in extremo Iudicij tempore. Si de corporis valetudine agatur, nulla videtur ambigendi causa: Restitutæ enim mihi sunt penè vires pristinæ, & quotidie euado valentior; ego me vestris precibus commendo, anxie expectans quid de me vos decreturi estis. Valete.)

Felix exitus

Antequam produceretur ad dicendum de capite, curauerat sibi aperiri coronam in verrice, ut palam ostenderet quantam ordinis sacri haberet exultationem, & quam non essent eius ordinis indicia erubescenda. Crucem etiam paruam concinnarat ex ligno, inductâ carbone Christi affixi effigie: hanc manu gestabat tesseram militis Christiani: Atque hæretico conante eam eripere, "Poteris fortasse, inquit, è manu istam extorquere, at ex animo nunquam illum quem hæc Crux ostendit; eius enim retinendi causâ sanguinem vitamque profundam, quoniam pro me ipse suam in Cruce misericorditer profudit.) Hac animi inconcussa firmitate tertius post *Campianum* & *Sherwinum*, gloriosa morte clausit diem; merito inter Societatis Patres numerandus quorum se consortio atque instituto voti adeo solemnem Religionem obstrinxerat. Horum autem triumphum quoniam *Personius*, ipse describit, literis ad Alphon-